

Förord

”de handlar ju faktiskt om att man har förmåga å kraft å ta tag i saker va” säger en av de chefer som Maria Lindgren intervjuar i sin avhandling *Utvecklingssamtal mellan chefer och medarbetare: undersökning av en samtalstyp i arbetslivet* (2001:123). Det är kunskaper som Maria har tagit med sig, och vi är många som har fått ta del av hennes förmåga att kraftfullt ta tag i saker och leda arbetet, eftersom hon snabbt kom i ledande ställning på Linnéuniversitetet. Bland annat har hon varit prefekt i olika konstellationer och lett oss genom stora omorganisationer och förändringar.

Åren 2008 till 2009 var hon vice prefekt vid dåvarande Institutionen för humaniora med särskilt ansvar för lärarutbildningen. Efter en omorganisation blev Maria ställföreträdande prefekt vid Institutionen för språk och litteratur 2010–2011 och tog över skutan som prefekt 2012. Ledarskapet ville hon inte heller släppa vid nästa omorganisation, då hon blev prefekt för Institutionen för svenska språket 2013. Efter sex år som prefekt lämnade Maria 2018 prefektämbetet vidare och är nu en uppskattad och kunnig lektor i svenska språket.

I den här vänskriften finns bidrag som på olika sätt knyter an till Marias både vetenskapliga och privata intressen. Texterna behandlar bland annat didaktiska frågor om lärare och elever, genomslagskraften i offentlig kommunikation, försvunna runstenar och textpraktiker där hästen är en central deltagare. Dessutom beskrivs språkliga betraktelser under tågresor mellan Lund och Växjö. Sådana resor har Maria gjort många gånger under årens lopp.

Vi är många som har arbetat nära Maria och förundrats över hennes energi, målmedvetenhet och höga arbetsförmåga. Särskilt har vi uppskattat att hon som prefekt varit mån om att se alla, och att hon alltid fått oss att känna oss uppskattade och viktiga som människor och medarbetare.

Växjö 21 oktober 2019

Sofia Ask

Ewa Bergh Nestlog

Solveig Hammarbäck

Per Stille

Gudrun Svensson